ἀλλ' ὅλοι ἐκεῖ δέν ἔχουν δικαίωμα νά πᾶνε κάτω τῶν 14 ἐτῶν.

II Ἔτσι παιδιά βρέθηκα ἐδῶ στά δυό μεγάλα καί δέν θά ἤξερα πού νά πάω, ὥσπου μιά μέρα ἄκουσα στίς ἐφημερίδες ὅτι ἡ Σχολή Σαρούμη ἱδρύει ἰδιαίτερο τμῆμα γιά ἀποφοίτους γυμνασίων μέ σχολικές ὑποδείξεις καί ὅτι τό ὕφος θά διδάσκεται ἀμφιθέατρο, δακτυλογραφία μέ γραμμές. Μόλις ἔφτασα σπίτι πού νά πάω, ἐνεγράφην καί τώρα πάμε τά ἀνώτερα μαθήματα, μόνον δυό ὧρες τήν ἡμέρα ἀπό 3-5 μ.μ. καθημερινῶς ἐκτός τοῦ Σαββάτου καί Κυριακῆς. Ἐπί ὀφέον ἐδῶ ἔχω ἀρκετούς συμμαθητάς ἀπό τούς παλαιούς μου συμμαθητάς (τοῦ γυμνασίου). Τό ὡραῖο σύμφωνον ἔχει ὅτι δέν ὑποχρεούμεθα ὅλοι τούς ἐκφοιτῶντας μαθητικούς, ἀλλ' ἔτσι καταλαβαίνεις ὡσάν ἀρκετά φερνοῦμε. Μόνον μάθημα (2 ὧρες τήν ἡμέραν), μεγάλην ἐλευθερίαν, μέσα στήν ἀτμόσφαιραν, καί μέ καλήν παρέαν, σοβαζόμεθα μπέρι.

Μοῦ ἔγραφες γιά τίς φωτογραφίες πού ἔβγαλα τήν ὡρισμένην τῆς ἀναχωρήσεως